

ת"פ 24648/11/15 - פרקליטות מחוז מרכז נגד יצחק ליסון

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 24648-11-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' ליסון(עציר)
בפני כבוד השופט מנחם מזרחי

בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

יצחק ליסון (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

א. כתב-האישום:

כתב-האישום מייחס לנאשם שלושה אישומים, כדלקמן:

באישום הראשון, עבירה של ייבוא סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 + 19(א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.

נטען, כי סמוך לחודש אוקטובר 2015 הזמין הנאשם מסין, אל מקום מגוריו, באמצעות האינטרנט, סם מסוכן מסוג AMB-F5, במשקל 1005 גרם ברוטו (999.174 גרם נטו).

בתאריך 15.10.2015 הגיעה החבילה הממוענת אל הנאשם אל שדה התעופה בן גוריון בישראל ובה הסם הנ"ל והחבילה נתפסה בידי בודקי המכס.

נטען, כי ניתן להפיק מכמות הסם 100,000 מנות סם.

באישום השני, עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודה הנ"ל.

נטען, כי בתאריך 22.10.2015 החזיק הנאשם בחדרו שבביתו, 3 שקיות "נייס גיא" וכלי עישון.
עמוד 1

באישום השלישי, עבירה של ייבוא סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 + 19(א) לפקודה הנ"ל.

נטען, כי סמוך לחודש אוקטובר 2015 הזמין הנאשם מסין, אל מקום מגוריו, באמצעות האינטרנט, סם מסוכן מסוג AMB-F5, במשקל 1003.84 גרם נטו.

בתאריך 19.10.2015 הגיעה החבילה הממוענת אל הנאשם אל שדה התעופה בן גוריון בישראל ובה הסם הנ"ל והחבילה נתפסה בידי בודקי המכס.

נטען, כי ניתן להפיק מכמות הסם 100,000 מנות סם.

ב. חזית המריבה:

בתגובתו לכתב-האישום הציג הנאשם טענה בדבר אי קבילות הודיותיו, במסגרתה טען, כי הודיותיו נגבו כשהוא תחת השפעת סמים. לפיכך, ביקש לקיים משפט "זוטא" בדבר קבילות הודיותיו, או לחילופין טען, כי יש להעניק להן משקל נמוך.

הנאשם הוסיף וכפר בטענה כי הזמין או ייבא את הסמים, נשוא האישומים הראשון והשלישי.

ביחס לאישום השני אישר כי הסמים נתפסו בביתו, אך טען כי החיפוש שנערך בביתו היה בלתי חוקי ולפיכך ממצאיו פסולים.

ג. קבילות הודיותיו של הנאשם ומשקלן:

הטענה המרכזית של הנאשם בעניין זה, היא כי אמרותיו במסגרת אינן קבילות, ואם הן קבילות הרי שיש להעניק להן משקל מועט, משום שהנאשם, בהיותו צרכן סמים, מסרן בעת שתקפו רעב קשה לסם, והוא היה במצב של "קריז".

טענה כגון זו, עניינה, למעשה, בעיקר במשקל שיש להעניק להודיותיו של הנאשם ולא דווקא בשאלה האם הן קבילות, במסגרת משפט "זוטא".

ראו בעניין זה ע"פ 750/80 **שמלץ נגד מדינת ישראל**, פ"ד לו (1) 617 (פסקה 3): ע"פ 1094/07 **יצחק דדון נגד מדינת ישראל** (3.7.08): "כידוע, העובדה שנאשם הוא נרקומן המשתמש בסמים קשים ומקבל טיפול בתחליפי סם, וכי

במהלכה של החקירה היה נתון ב"קריז", אינה שוללת קבילותה של ההודעה שנמסרה מפיו...אמנם, היזקקות המערער לטיפול בתחליף סם, תוך חקירה מתמשכת ואי מתן תחליף סם, יכלו להעמיד את המערער בפני לחץ נפשי ופיזי מסוים. ואולם, כאמור, לאחר העיון לא ראיתי מקום לפסילת ההודאה, שכן עוצמת הלחץ לא הצדיקה זאת, ואין לומר כי הייתה זו הודאת שווא. יש להידרש איפוא לדברים בגדר משקל ההודאה..." (פסקה כ'2).

להלן אדון באמרותיו של הנאשם במשטרה:

(א). הודעת הנאשם מתאריך 22.10.15 שעה 10:14 (ת/1) (הנאשם סירב לחתום) מסר את הדברים הבאים:

לא חפץ להתייעץ עם עורך-דין (שורה 9).

מסר: "אני משתמש בסמים בניס גייא יום יומי" (שורה 11).

אשר כי **החוקר נכח** בחיפוש שנערך בביתו (שורה 19).

אשר כי במהלך החיפוש נמצא "**קצת ניס גייא וכלי עישון**" (שורה 21).

הסם נמצא "**מהחדר שלי שבו אני ישן בלבד**" (שורה 23).

מסר, כי את הסם "קונה בתל-אביב" (שורה 25).

לטענתו מקבל טיפול תרופתי פסיכיאטרי (שורה 35).

לטענתו, יש הוא בעל נכות כללית (שורות 37, 39).

אין לו תעודת נכה - "יהיה לי" (שורה 41).

אין לו מחשב בבית ולכן לא יכול לגלוש ברשת האינטרנט (שורות 47, 49).

אינו מזמין דברים מחו"ל (שורה 53).

הוצגה בפניו שקית נושאת ארבע ספרות אחרונות 8810 ונטען כי היא נשלחה על שמו. הגיב: **"לא יודע, לא הזמנתי כלום"** (שורה 56) ולאחר מכן: **"לא יודע, אם זה על השם שלי זה שלי"** (שורה 58).

לאחר מכן, אישר **"הזמנתי חבילה אחת וזה זאת שנמצאת כאן"** (שורה 62).

הנה כי כן, הנאשם עבר משלב ההכחשה לשלב ההודאה באותה חקירה, כפי שנראה בלא שארע כל שינוי במצבו הנפשי או הגופני.

הנאשם היה בעל כוח רצון ויכולת, תחילה, למסור הכחשה.

בהמשך, אישר זמין את החבילה לפני **"חודש פחות או יותר"** (שורה 64).

אינו זוכר מהיכן הזמין (שורה 66).

נשאל מה הזמין והשיב: **"זה סמים מעשנים את זה"** (שורה 68) וכן: **"אני מעשן את זה"** (שורה 70).

לאחר מכן, נשאל מה יש בתוך החבילה והשיב **"לא יודע"** (שורה 72) ושוב אישר כי הזמין מחו"ל **"פעם אחת"** (שורה 74).

בהמשך, חזר בו ואמר כי מדובר ב**"חומר לניקוי אקווריום"** (שורה 76).

אינו יודע איך החומר נראה - **"לא יודע פעם ראשונה הזמנתי את זה"** (שורה 78).

אחר אישר כי **"רציתי לעשן את זה"** (שורה 80).

ושוב חזר ואמר: **"זה חומר לניקוי אקווריום, זה לבן נראה לי"** (שורה 82).

לאחר מכן אמר שמדובר ב**"חומר לניקוי אסלות"** (שורה 104) והוסיף שהוא מעשן חומרים כאלה (שורה 106).

מסר כי אין ברשותו כרטיס אשראי (שורה 110) ומיד אחר כך אישר כי הזמין את החומר באמצעות כרטיס אשראי (שורה 112). לאחר מכן, אישר כי כרטיס האשראי על שמו, ויש לו חשבון **"בבנק אגוד יש לי שם חשבון"** (שורה 120). אינו זוכר מה מספר החשבון (שורה 122) ומיד לאחר מכן מסר **"החשבון שלי בבנק לאומי ליד התחנה"**

(שורה 124) ושוב, אינו יודע מה מספרו (שורה 126). לטענתו יש לו אשראי (שורה 130), אינו זוכר מה מספר הכרטיס (שורה 132) מדובר בכרטיס "ויזה רגיל" (שורה 134) שצבעו "אדום כחול" (שורה 136). לטענתו, יש לו שני כרטיסים, השני זה "כספומט" (שורה 140).

אינו זוכר כמה שילם (שורה 116).

נשאל כיצד הזמין את החבילה מחו"ל והשיב: "הזמנתי, הכרטיסים לא עליי" (שורה 146).

נשאל היכן ממוקם האינטרנט שדרכו הזמין את החבילה והשיב: "בפסאז, אצל סודאנים יש שם חדרים עם אינטרנט עולה 10 שקל לשעה" (שורה 148).

שוב חזר ואמר שהחומר הינו חומר ניקוי ועדיין "אני גם מעשן את זה" (שורה 152).

מסר כי מדובר בחומר ניקוי המותר לפי החוק (שורה 156).

נשאל כיצד הזמין והשיב: "דרך פדאקס" (שורה 158).

אינו זוכר דרך איזה אתר הזמין (שורה 160).

נשאל כיצד יכול היה להזמין אם ההזמנה בשפה האנגלית והשיב: "היה לי מתורגמן" (שורה 162).

שליטתו בשפה האנגלית - "קצת" (שורה 164).

ביקש עזרה לבצע את ההזמנה דרך האינטרנט (שורה 166).

קיבל עזרה מחבר אריתראי - שמו סלי- אין לו את פרטיו (שורות 168, 170, 172).

החבר תרגם לו דברים לשפה האנגלית (שורה 176).

אינו זוכר כמה שילם לאותו חבר (שורה 180).

לא הזמין דבר לפני אותה הזמנה ולא הזמין דבר שעתיד לקבל (שורות 190, 192).

בשלבים שונים של החקירה, החוקר מבחין כי עתים הנאשם אינו עונה ברצינות ומבקש מהנאשם: "ש: עכשיו אתה מסתלבט?" (שורה 42) וכן: "ש: תענה ברצינות..." (שורה 81) וכן: "ש: אתה רוצה לענות ברצינות?" (שורה 99).

(ב). ת/5 הינו דיסק המתעד את חקירתו של הנאשם במועד זה (22.10.15):

הנאשם נראה יושב מול החוקר, שותה קפה, החוקר מציג בפניו את דף זכויותיו.

החוקר מקריא לו את האזהרה והנאשם מהנהן להבנה.

הנאשם מבקש שהשוטר יסביר לו מה פירוש המילה יבוא ומה הכוונה להזמין סמים, והשוטר מסביר לו. הנאשם משיב: "כן, הבנתי מה זה יבוא". הוא מאשר שאינו רוצה להתייעץ עם משהו.

הנאשם נראה מרוכז בשאלות ומשיב לעניין - כאשר לא הבין את המילים "ליבא" ו"להזמין" - נשאל, נענה והבין.

הנאשם משיב לשאלות כלליות, כגון אם משתמש בסמים, האם הוא עובד - מאשר שעובד בעבודות מזדמנות, עם מי הוא מתגורר בבית, מאשר כי החוקר היה נוכח בחיפוש בביתו.

כלומר הנאשם ערני, זכרוננו איתן, הוא מתקשר עם השואל ומשיב באופן ענייני.

הוא נשאל ומשיב מיד, תוך כדי שתיית קפה.

בשלב מסוים, קם משליך את כוס הקפה הריקה לפח.

הנאשם ממשיך להשיב תשובות ישירות לשאלות ונראה כי הוא מרוכז בשאלות.

הנאשם יושב נינוח על הכיסא.

החוקר מציג בפני הנאשם שקית מז"פ ובה חבילה, הנאשם רוכן קדימה מתבונן ומשיב תשובות. בין השאר אומר: "אם זה על השם שלי זה שלי".

הנאשם משיב תשובות, כאשר על פניו **ארשת של רצינות**.

בשלב מסוים, הוא אוחז בשקית ואומר "זה סמים" ומאשר "**אני מעשן את זה**".

ומנגד, **באותה רצינות** אומר שמדובר "**בחומר לניקוי אקווריום, אם אתה רוצה לדעת**".

מסביר כי מכניסים את "**הגוש הזה**" והוא מנקה את כל המיכל.

הנאשם מדגיש את דבריו, כאשר אומר "**חומר לניקוי אסלות**" (טופח בכף ידו על כף ידו השנייה להדגשה).

בשלב מסוים נכנס חוקר נוסף, גובה ההודעה מספר לו שהנאשם אמר שמדובר בחומר לניקוי אקווריום או ניקוי אסלות, **והנאשם פורץ בצחוק**, נראה מרוצה מעצמו ומאתגר את החוקר שיפתח את החבילה ויראה שלא מדובר בסמים.

החוקר מבקש מהנאשם שידבר לעניין, הנאשם משיב לו "**אתה יודע אני קצת ליצן**".

לאחר מכן, חוזה ומשיב בצורה רצינית, כשהוא רכון קדימה.

בקטעי החקירה בהם הודה, הוא נראה כמי שמשיב בצורה **ישירה ורצינית**.

החוקר הדפיס את החקירה, שאל את הנאשם אם רוצה לחתום, תחילה אמר "**כן**" ואחר הפטיר "**תרשום מסרב לחתום**", ביקש לעשן סיגריה.

בחינה של הנאשם במהלך גביית הודייתו מובילה למסקנה, כי אין לומר שהנאשם היה מצוי במצב בריאותי או נפשי מיוחד, שלא אפשר לו לתקשר באופן ענייני עם החוקר. להיפך - הוא משיב תשובות ענייניות ונראה בטוח בעצמו.

השוויתי את התנהגותו של הנאשם בחקירה למול עדותו בבית המשפט, ולא מצאתי שהיו לו הסימפטומים שאותם תיאר בעדותו בהיותו במצב של "קריז".

אם לעתים הפטיר הנאשם תשובות כאלה או אחרות, או השיב כלאחר יד, הוא עשה כן לא מטעמים בריאותיים, נפשיים, אלא מטעמים אחרים ונראה כי שיחק מעין משחק מוזר עם החוקר, משום שלא חלחל למוחו, כי הוא נחקר עתה בחקירה רצינית, או שלא היו בפיו תשובות מספקות, והוא לא ידע באיזו גרסה טוב

לו כי ידבק עד תום.

(ג). הודעת הנאשם מתאריך 9.11.15 שעה 11:10 (ת/2) (הנאשם חתם) מסר את הדברים הבאים:

מסר כי אינו רוצה ייעוץ עורך-דין (שורה 2).

לדבריו, זו הייתה הפעם הראשונה שבה יבא סמים מחו"ל (שורות 4, 6).

אינו זוכר מאיזו ארץ יבא את הסמים (שורה 8).

יבא "חומר לניקוי אקווריום" (שורה 10). ניקה בחומר הזה אקווריום (שורה 12) ועשה כן "לא מזמן" (שורה 14). מצא חומר כזה "בחוף" (שורות 16, 18).

לא זוכר כיצד החומר נקרא (שורה 22).

לטענת מריח כמעט כל דבר (שורות 28, 31).

אינו זוכר מה משקלו של החומר שייבא (שורה 37).

אינו יודע שמדובר בסמים (שורה 45) צוחק במהלך התשובה, נשאל למה צוחק ומשיב: "כי אני משוגע" (שורה 47).

לא פתח את הדלת לשוטרים כי ישן (שורה 51). לא שמע את הדפיקות בדלת (שורה 53), לא הביט בעינית (שורה 55), היה לבד בבית (שורה 57). לאחר מכן אישר כי "אמי פתחה להם את הדלת" (שורה 59).

יושם אל לב, כי זיכרוננו של הנאשם אינו פגום.

את הסמים האלה "מעשן את זה מריח את זה הכל" (שורה 65).

"ש: אז ידעת שזה סמים ? ת: כן, חאלס" (שורות 66 - 67) (שורה 71 - "ידעתי").

הביא את החומר לעצמו (שורה 69).

החומר מרגיע אותו (שורה 75) - כמו נייס גייא (שורה 77).

"ש: אז אתה אומר שאתה ידעת שזה סמים והבאת את זה מחו"ל רק בשבילך? ת: כן, לצריכה עצמית. ש: אז למה בהתחלה אמרת שזה חומר לאקווריום וקשקושים. ת: די, תפסיק חלאס נו. ש: מה די. ת: אמרתי שלי זהו מה אתה אומר. ש: החומר שהבאת זה סמים או לא סמים? ת: סמים וזה שלי. ש: אז כשהזמנת את זה ידעת שאתה מזמין סמים? ת: כן. ש: אז למה שיקרת בהתחלה? ת: כי אני מסתלבט ואני צחקתי אותו ואמרתי לו שזה חומר של אקווריום וזיבי. ש: אז אתה לא מנקה עם זה אקווריום? ת: לא, אני מעשן את זה. ש: ולמה אתה צריך קילו של זה? ת: הזמנתי וככה באה החבילה. ש: אתה זוכר מאיזה אתר? ת: לא. ש: כמה עלה לך? ת: לא זוכר. ש: יש לך משהו להוסיף? ת: לא. ש: אני אומר לך כי החומר שהבאת זה חומר של נייס גייא מה אתה אומר? ת: כן, אני מעשן נייס גייא יום ולילה ואתה יודע את זה" (שורות 78 - 101).

הקטע האחרון הנ"ל כולל הודיה בייבוא הסם, וכן הסבר כי גרסתו שלפיה לא ידע שמדובר בסמים לא הייתה, אלא גרסה שקרית במסגרתה, לדבריו "אני מסתלבט ואני צחקתי".

הנאשם, אשר לדבריו נוהג להשתמש בסמים, בתדירות יום-יומית, יודע לזהות אימתי הוא ב"קריז" ולמרות זאת בשום שלב הוא לא טען, כפי שיטען בחקירתו המאוחרת יותר, כי הוא מצוי עתה ב"קריז".

לא ראיתי לנגד עיני את אותם סימפטומים שתיאר הנאשם המתקיימים בגופו, בעת שהוא נתון במצב של "קריז".

שמתי לנגד עיני את הערכת השופט מיכלס כפי שתועדה בנ/1 אשר קיבל רושם כי הנאשם נמצא ב"קריז", אך מדובר בדין מיום 10.11.15.

(ד). ת/6 הינו דיסק המתעד את חקירתו של הנאשם במועד זה (9.11.15):

בתחילה, הנאשם נראה יושב על הכיסא, נשען עם ידו השמאלית על הכיסא שלשמאלו, אינו יושב ישר על הכיסא, נראה עייף, מדי פעם מתמתח ומפהק, אך עדיין משיב במישרין, ונראה כי מבין את השאלות הנשאלות והוא משיב להן כהלכה.

בשלב מסוים, מנגב אבק מעל מסך המחשב ומריח אותו, כדוגמא לכך שמריח חומרים.

בשלב מסוים צוחק וכאשר נשאל מדוע משיב "כי אני משוגע".

בשלבים בהם הודה, הוא נראה מרוכז, משיב לעניין, וכאשר נשאל מדוע הכחיש שמדובר סמים, ממחיש את תשובתו בתנועות ידיים ומדגיש שהסם "שלי".

לקראת סוף עדותו מבקש שהחוקר ימהר, כי רוצה לצאת לעשן, מניח את ראשו על השולחן, אבל מיד מרים את הראש, ומשיב לעניין.

התנהגותו של הנאשם **בהחלט מוזרה**. כך, למשל, בשלב מסוים אוחז בידו של החוקר ואומר לו שהוא יכול לעשן לו את היד.

למרות תשובותיו והתנהגותו הבלתי שגרתית של הנאשם, ניתן לראות כי הנאשם נינוח בעדותו, שומע ומקשיב לשאלות ומשיב תשובות.

לא ניתן להבחין כי הנאשם מצוי במצוקה גופנית או נפשית, או שהוא נחקר כמי שאיבד את כוח הרצון. הוא אינו מאשר לחוקר נתונים כאוטומט חסר מחשבה.

(ה). הודעת הנאשם מתאריך 9.12.15 שעה 14:24 (ת/3) (סירב לחתום והוסיף: "לא יודע לקרוא") מסר את הדברים הבאים:

צוין כי "החשוד התייעץ עם עו"ד גל וולף טרם החקירה" (שורה 1). הנאשם אישר זאת (שורה 115).

"אין לי מה לומר, אני בן אדם מסומם אני נרקומן, אחרי שאתם אומרים שאני מייבא סמים אין לי כסף בקושי 10 שקל יש" (שורות 5 - 6).

אישר כי משתמש בנייס גייא ומעשן "כל יום שקית" (שורה 14).

אינו עובד ואמו מפרנסת אותו (שורה 22).

אין לו חשבון בנק (שורה 26).

אימא שלו נותנת לו כל יום ₪ 50 כדי לרכוש סמים (שורה 39).

נשאל כיצד השיב בחקירה הקודמת שיש לו חשבון בבנק איגוד, יש לו כרטיס אשראי והשיב: "אני לא זוכר שהייתי פה,

אני לא זוכר על מה אתה מדבר, אני נרקומן, איזה כרטיס אשראי יהיה לי, אתה צוחק עלי ? " (שורות 51-52).

בשורה 55 מסר: **"אני לא זוכר שהייתי פה, אני עכשיו בקריז רוצה לעשן, זה עכשיו פעם ראשונה שאתם חוקרים אותי"**.

נשאל מדוע לא אמר שהוא בקריז מתחילת החקירה ולפי הטענה ישב שעתיים שלוש במשרד החקירות והשיב: "אני לאט, לאט חוזר לעצמי, **הקריז לא נעלם**, אני אדם נרקומן, נראה לך שבורח לך כל מהר הקריז, **הרגל רועדת**" (שורות 63 - 64).

אינו יודע כמה זמן הוא עצור, לא השתמש בסמים בזמן המעצר (שורות 66, 68).

נשאל ומוסר פרטים אודות משפחתו (שורה 78), היכן גרות סבתו, אחותו, אחיו, דודה שלו (שורה 82), מוסר את שם אחיו (שורה 84) את שם דודתו (שורה 86) היא **אינה נשואה** ו"יש לה חבר" (שורה 90), יש לדודתו ילדים, מסר את שמותיהם (שורה 96).

כלומר, הנאשם בהחלט יכול היה למסור פרטים כלליים, מזיכרונו, כאשר הם נוגעים למשפחתו, שאין בהם להפלילו.

נשאל כיצד מסר בהודעתו הקודמת כי ביצע את ההזמנה בפסאז של הסודנים והשיב: "מי החוקר רשם את זה ? **אני לא אמרתי דבר כזה** ואני לא זוכר שהייתי פה רק עכשיו אני יודע שאני בתחנה איזה פעמיים קודמות מה אתה מסתלבט עליי ? " (שורות 107 - 108).

הכחיש שהזמין סמים מחו"ל והוסיף "...אני לא יודע להדליק מחשב, אז איך אני אייבא סמים ? " (שורה 118).

לא זוכר שהיה קודם לכן בחקירה (שורה 122).

הוצגה בפניו חבילה שהגיעה על שמו לכתובת שלו ותשובתו: **"פעם ראשונה אני רואה חבילה כזאת**. לא הזמנתי שום חבילה, חבילות קודמות גם לא הזמנתי" (שורה 125).

מוצגות בפניו שתי הזמנות של חבילות מחו"ל על שמו ותגובתו: **"אני פעם ראשונה רואה את החבילה הזו...אין לי מה לומר זה לא שלי. אני לא יודע לקרוא אנגלית** אני לא יודע מה רשום שם" (שורות 134, 136).

אישר כי יש לו חשבון בנק בבנק לאומי סניף רחובות אך החשבון סגור עוד כשהיה בגיל 18 (שורה 141).

הכחיש שהזמין סמים (שורה 155).

(ו). ת/7 הינו דיסק המתעד את חקירתו של הנאשם במועד זה (9.12.15):

החקירה נפתחת, הנאשם נראה מניח את ידיו מאחורי עורפו, משיב תשובות ישירות, **מידיות ורצוניות**.

הנאשם מבין ומבצע את הוראתו של השוטר להניח את שתי אצבעות ימין ואחר את שתי אצבעות יד שמאל על קורא טביעות האצבע במחשב.

החוקר מסביר לנאשם את זכויותיו, והנאשם **חותם על דף הזכויות**.

שוטר נוסף נכנס לחדר ומתיישב.

הנאשם כבול בידיו.

הוא מאשר בהנהון ראש, כי מבין את הזכויות והחשדות.

כלומר, הנאשם מתקשר עם החוקר, מבין את המבוקש ממנו ומציית, כל עוד אין במעשיו או אמרותיו כדי להפלילו.

הנאשם אומר "אני בקריז" (האמרה לא נרשמה בהודעה).

ועדיין, **ממשיך להשיב לשאלות בצורה עניינית**, בפרט ביחס **לשאלות הכלליות אודותיו, עבודתו, היכן גר בו, מה עושה אמו, הבית שבו גר "בשכירות" וכו'.** בשלב מסוים, כאשר החוקר שואל שאלה ומאזכר את **התעריף של נסיעה לתל-אביב** הנאשם מתערב באמצע הדפסת השאלה ואומר "**14 שקל**" (נסיעה לתל-אביב).

אכן, זיכרוננו של הנאשם לא תש (למשל, הוא זוכר שהבית ב"שכירות"), כוח רצונו אינו מפורר, הוא שולט על מעשיו ותשובותיו ולמרות טענתו כי הוא מצוי ב"קריז" לא כך היו פני הדברים.

הנאשם נשאל על דברים שאותם אמר בחקירה קודמת, הגיב **שאינו זוכר שנחקר בחקירה קודמת**, אך נראה שאומר את הדברים **באופן מלאכותי ומעושה**.

בשלב מסוים, הנאשם השעין את ראשו לצד ימין ואומר "אני עכשיו בקריז צריך לעשן". שוב חוזר ואומר שהוא **בחקירה הראשונה שלו** ולא זוכר שהיה חיפוש בביתו.

החוקר מטיח בו שלפני שעתיים שלוש לא היה בקריז, והנאשם משיב שהוא לאט, לאט חוזר לעצמו - הקריז לא נעלם, **ולפתע משמיע רעש של טפוף ברגלו**, ואומר **שהרגל שלו רועדת**. ואולם, **מיד כאשר החוקר השני אומר לו "די, די" מיד נפסק הרעד ברגלו**.

מהלך זה, של רעד הרגל, מתברר להיות מהלך כוזב, שנולד, כדי לתמוך בטענה שקרית, כי הוא מצוי ב"קריז" ובדרך זו, לגישתו של הנאשם, להתנער גם מהודיותיו הקודמות.

הנאשם ממשיך ומשיב תשובות ענייניות.

בהמשך, הוא **רוכן קדימה, מכחיש** את הדברים הנטענים כלפיו שלפיהם יבא סמים, תוך שהוא מדגיש את מילותיו ומהנהן בראש להדגשה.

הנה כי כן, אם הנאשם מצוי בחקירה זו ב"קריז" - מדוע לא הוביל אותו מצב דברים להודיה גם בחקירה זו וכיצד זה למרות ה"קריז" הנטען, התמיד בהכחשתו.

למרות שלעתים הוא מרכין את ראשו מטה, הוא מקשיב ומשיב תשובות קצרות וענייניות. הוא זוכר למסור פרטים שונים על משפחתו, ועשה כן באופן מידי, מבלי לחשוב להרהר או לאמץ את זיכרונו.

כאשר הנאשם הכחיש שאמר דברים מפלילים בחקירתו הקודמת, עושה כן בצורה רצינית, ולפתע אומר בצורה מלאכותית, מבויתת ועם אובדן זיכרון מוגזם שאינו זוכר כלל שנחקר בחקירה קודמת.

הנאשם אומר: **"אני לא זוכר שהייתי פה בכלל"** ועל פניו **חצי חיוך**. נראה כי הוא עצמו אינו מאמין לדבריו אלו.

החוקר מטיח בנאשם, כי הוא משחק אותה "למצלמה" ואף מפנה אצבע לכיוון המצלמה.

הנאשם עומד על כך **שהחוקר ירשום את דבריו**, בעיקר את דבריו שלפיהם הוא לא זוכר שהייתה חקירה קודמת וכי זו החקירה הראשונה שלו.

הנה כי כן, כיצד הטענה שלפיה מצוי ב"קריז" מתיישבת עם רצונו הברור שהחוקר ירשום את דבריו. עניין זה, מלמד, כי הנאשם אינו אפאטי בחקירתו, אלא פועל בצורה מחושבת, מתוחכמת, כפי הבנתו.

הוא הודיע מיד, בראשית החקירה כי הוא ב"קריז", באופן מופנן, כמי שתכנן כי זהו הרושם שברצונו להעביר.

הרושם המתקבל, כי הנאשם ביקש להציג מצג מלאכותי, כוזב, מכוון, שלפיו הוא מצוי בקריז והיה מצוי במצב כזה גם בחקירותיו הקודמות, בהן הודה.

בעדותו, תיאר הנאשם את מצבו הגופני, כשהוא נתון ב"קריז" וניתן לקבוע כי בחקירתו הוא לא היה במצב גופני שכזה.

אם זהו קריז, הרי שהוא קריז לסירוגין, מלאכותי ומעושה.

באורח פלא, הרגל הרועדת הפסיקה מיד לרעוד, כאשר החוקר הראה לו כי הוא אינו מאמין להצגה הברורה שמציג.

הרושם שאותו מבקש לעשות, שלפיו זו חקירתו הראשונה והוא אינו זוכר את חקירותיו הקודמות, הוא רושם שיש לדחות אותו, פרי משחק מכוון, מעושה ומלאכותי.

(ז). הודעת הנאשם מתאריך 13.12.15 שעה 14:41 (ת/4) (סירב לחתום והוסיף: "לא יודע לקרוא") מסר את הדברים הבאים:

אינו מכיר את מספר הטלפון 054-8625029 "אני לא זוכר כל כך מספרים" (שורה 6).

לא נראה לו שמסר את כתובת המגורים שלו למישהו (שורה 12).

איש לא ביקש לשלוח חבילה לכתובתו (שורה 14). איש לא ביקש שיזמין דבר מה עבורו (שורה 16). איש לא ביקש ממנו לשלוח לכתובת שלו סמים (שורה 21). איש לא ביקש ממנו להזמין עבורו סמים (שורה 23).

נמסר לו כי ע"ג שתי החבילות מופיע מספר טלפון 054-8625029 והוא משיב: "לא יודע איזה מספר זה" (שורה 28).

אין לו כתובת מייל (שורה 32) מקריאים לו כתובת מייל והוא משיב כי אינו יודע של מהי הכתובת (שורה 36).

אינו יודע איך להשתמש במחשב (שורה 41) אין לו מחשב בבית (שורה 43).

לא הזמין סמים (שורה 48).

(ח). ת/8 הינו דיסק המתעד את חקירתו של הנאשם במועד זה (13.12.15):

משך רוב החקירה, הנאשם נצפה יושב בחיבוק ידיים.

הוא **משיב עניינית** לשאלות שנשאל, ולא ניתן לראות שקיימת לו בעיה גופנית או נפשית חריגה המונעת ממנו להיות קשוב ולהיחקר.

לא מצאתי כי התנהגותו של הנאשם במסגרת חקירתו זו, שונה מהתנהגותו במסגרת הודיותיו, וכי מצבו הנפשי, הגופני היה שונה.

מסקנות:

(א). הגעתי למסקנה, כי הנאשם מסר את הודיותיו, כשהוא במצב גופני ונפשי תקינים, שלא מנעו ממנו להבין את השאלות שנשאל, לתקשר עם החוקר, להשיב באופן רצוני ולשלוט בתשובותיו. זהו הרושם הישיר שניתן לקבל מחקירותיו המתועדות בוידאו.

(ב). הנאשם מסר דברים והתנהג באופן מלאכותי ומעושה, בבקשו להציג מצג דברים כוזב, כאילו הוא מצוי ב"קריז" והיה במצב זה בעת שמסר את הודיותיו.

(ג). אני קובע כי הודיותיו של הנאשם קבילות כראיה לחובתו, הן במסגרת סעיף 12 לפקודת הראיות והן נוכח כלל הפסיקה הפסיקתי (ע"פ 5121/98 יששכרוב).

(ד). שאלת משקל ההודיות:

במסגרת הודיותיו מסר הנאשם דברים שונים המתיישבים עם המציאות וכאלה שאינם מתיישבים.

הנאשם לא מסר פרטים מוכמנים בעלי משמעות.

ואכן, החוקר רס"מ רועי ברם העיד: "הדבר היחידי שאני מוצא זה שאמר שזו פעם ראשונה שהוא הזמין את זה" (עמוד 27 שורה 20).

הוא אישר כי נתפס סם בחדרו מסוג "נייס גיא", ואכן כך קרה.

הנאשם התנסח כלפי חבילת הסם במילה "גוש" ("שמים תגוש הזה בפנים" - ת/5) ואכן ת/41 מכיל "גוש" של הסם, ואולם משך החקירה החבילה מונחת על השולחן, לנגד עיניו של הנאשם.

הוא מסר כי הזמין את החבילה כחודש לפני הודייתו, אך אין לדעת בראיות ברורות מתי הוזמנה.

הוא מסר כי הזמין את החבילה דרך "פדקס", אבל אזכיר כי החבילה הוצגה בפניו בטרם הודייתו ועל גביה מתנוסס הלוגו "פדקס" באותיות גדולות (ת/41א), והחוקר, מפיו אמר לו "הנה פדקס גם רשום" (ת/5 מונה 10:35 הנאשם מקרב את מבטו מרחק של סנטימטרים ספורים מהחבילה ומתבונן).

הוא מסר כי הזמין את החבילה באמצעות כרטיס אשראי, אך אין בכך רבותא, שכן כל אדם יודע, שיש צורך בכרטיס אשראי לשם הזמנת מוצר מעבר לים.

מסר כי הזמין את החבילה באמצעות האינטרנט בפסז' שליד תחנת המשטרה - עניין זה לא נבדק.

הוא מסר כי החבילה שוקלת קילו, אך נתון זה הוטח בו קודם לכן, וגם אם לא היה נמסר לו, במהלך החקירה הונחה החבילה על השולחן לנגד עיניו.

הוא מיקם את המחשב דרכו הזמין את החבילה במקום המכונה "פסאז" אצל הסודנים, אבל לא הוצגה ראיה, שאכן ממחשב זה בוצעה ההזמנה.

מסר כי הזמין חבילה אחת בלבד - ואין זה המצב.

מסר כי החבילה מכילה חומרי ניקוי (לאחר מכן הסביר כי אמר זאת משום "שהסתלבט" עם החוקר).

לא זכר מאיזו ארץ הזמין.

לא מסר דרך איזה אתר אינטרנט הזמין את החבילה.

לא מסר כמה שילם עבורה, ואין לדעת כמה שולם עבור המשלוח.

על כן אני סבור, כי אין להעניק להודיותיו משקל רב.

ד. יתרת הראיות ו"דבר מה נוסף" - דיון:

בחומר הראיות קיימת תוספת ראיתית מסוג "דבר מה נוסף", כדלקמן:

(א). ביחס לאישום ראשון:

ת/9 הינו דוח פעולה המלמד, כי בתאריך 15.10.14 (האישום הראשון) אותרה חבילה אשר הגיעה מסין ע"ש (באנגלית) **יצחק ליסון ממוענת לכתובת מורדי הגטאות 5/1 ישראל**. ע"ג החבילה צוין טלפון מספר 054-8625029. השולח הוא בילי, כתובת, סין. החבילה אותרה, נפתחה, בתוכה היה קרטון חום, בו שקית כסופה, אטומה, בתוכה שקית שקופה ובה אבקה גבישית, החומר נדגם והגיב כחשוד לסם. המשקל 1005 גרם ברוטו. היא הוכנסה לשקית שארבע ספרותיה האחרונות: 8810.

ת/40 מבהיר, כי איתור החבילה היה בדרך של "פרופיילינג" - איתור סימנים מחשידים.

ת/10 הינו מסמך בדבר פרטי תפיסה, הכנסת החבילה לשקית הנ"ל והעברתה לארון סמים בחקירות נתב"ג.

ת/11 הנו טופס שרשרת סם בדבר העברת החבילה לשוטר גידי יהודה.

ת/12 הנו אישורו של השוטר גידי יהודה על קבלת החבילה.

ת/13 הנה **חוות דעת מומחה** ממנה עולה, כי השקית הנ"ל הובאה לבדיקה והחומר "במשקל 991.74 גרם נטו מכיל 5f-amb, אשר מנוי בפקודת הסמים.

ת/34 הינה חוות דעת נוספת המסבירה את **טיבו של הסם הנ"ל**, כיצד נוהגים להשתמש בו וכן נמסר שמכל 100 גרם חומר נוהגים להכין כ - 10,000 מנות סם, כלומר קילו אבקה יכול לשמש להכנת **100,000 מנות**.

מסכת ראיות זו, שבמסגרתה הגיעה מסין חבילה המכילה סם, ממוענת על שמו של הנאשם, לכתובתו, כאין ברשותו תרחיש אחר, היכול להסביר זאת, היא ראיה עצמאית, מפלילה, העולה כדי "סיוע", ובכלל זה מקיימת את דרישת הדין לקיומה של תוספת מאמת מסוג "דבר מה נוסף".

(ב). ביחס לאישום שני:

ת/21 הנו מזכר מתאריך 19.10.15 המופנה אל השופט ומפרט את הבקשה לצו חיפוש.

ת/22 + ת/27 הינם הבקשה להוצאת צו חיפוש **והצו החתום בידי בית המשפט**. בצו נרשם כי על החיפוש להיערך בפני שני עדים.

ת/23 הנו דוח חיפוש המלמד, כי בתאריך 22.10.15 נערך חיפוש אצל הנאשם, בכתובת מורדי הגטאות 5 ברחובות, **ונתפסו 3 שקיות של חומר החשוד כנייס גייא** ובאנג בחדר השינה.

ת/24 הנו דוח פעולה ותפיסה, המלמד על נסיבות החיפוש: השוטרים דפקו בדלת, הנאשם פתח את הדלת, היה לבדו, הוצג בפניו צו חיפוש "**ולאחר שלא היה מעוניין להביא עדים שיהיו נוכחים בחיפוש נתן לנו הרשאה להתחיל בחיפוש**". המוצגים החשודים כסם, נתפשו בחדרו.

ת/23 - דוח החיפוש צוין "בתחילת החיפוש הוצע לחשוד להביא עדים. החשוד לא רצה".

אמנם הצו מורה על חיפוש בנוכחות שני עדים, זוהי הוראה מהותית שמטרתה הגנה על טוהר החיפוש, לוודא שמה שנתפס אכן נתפס, ולמנוע פגיעה בלתי מידתית בפרטיותו של הנאשם, אך הנאשם, ביודעין, וויתר על כך.

ת/39 - דוח על עבודת הכלבן - השימוש בכלב המשטרתי במסגרת החיפוש.

ת/25 הנאשם עוכב בתאריך 22.10.15.

ת/26 - כתב ערובה שתנאי מפרטים את שחרורו של הנאשם בתאריך 22.10.15.

מערך ראיתי זה, הנו מערך עצמאי, נפרד, שבכוחו להוביל לממצא, כנדרש בפלילים, שלא לדבר על כך שהנאשם הודה בהחזקת הסם המדובר.

(ג). ביחס לאישום שלישי:

ת/14 הנו דוח פעולה בדבר תפיסת חבילה, אשר הגיעה במשלוח ע"ש (באנגלית) **יצחק ליסון, לכתובת מורדי**

הגטאות 5/1 רחובות, ישראל, וכן נרשם מספר טלפון סלולארי 054-8625029. החבילה נשלחה מבילי מסין. היא נדגמה, נשקלה - 1036 גרם ברוטו, הוכנסה למעטפה שארבע ספרותיה האחרונות 3712.

ת/40 מבהיר כי איתור החבילה היה בדרך של "פרופילינג" - איתור סימנים מחשידים.

ת/15 הנו דוח העברת החבילה.

ת/16 + ת/17 הנם טופס וזכ"ד שרשרת סם.

ת/18 הינה **חוות דעת מומחה המלמדת כי בשקית שפרטיה דלעיל, נמצא "החומר במשקל 1003.84 גרם נטו מכיל 5f-amb"** אשר מנוי בפקודת הסמים.

ת/34 הינה **חוות דעת נוספת המסבירה את טיבו של הסם הנ"ל**, כיצד נוהגים להשתמש בו וכן נמסר שמכל 100 גרם חומר נוהגים להכין כ - 10,000 מנות סם, כלומר קילו אבקה יכול לשמש להכנת **100,000 מנות**.

כפי שציינתי ביחס לאישום הראשון, מערך ראיתי זה, הוא מערך מפליל, עצמאי, שמקים את דרישת הדין לתוספת מסוג "סיוע" ובכלל זה "דבר מה נוסף"

(ד). ראיות כלליות נוספות:

ת/20 + ת/31 הינם פלט ומסמך המלמדים, כי מכשיר סלולארי שמספרו 054-8625029 הוא מסוג **"פרי פייד"**. **לא נערכה כל בדיקה ראיתית נוספת ביחס למספר**. לא הוצאו פלטים, לא בוצע איכון, לא על מספר המנוי ולא על מספר "הברזל".

ת/28 הינו **אמרת אמו** של הנאשם שמסרה כי לבנה, הנאשם יש חשבון בנק בבנק לאומי "הסמוך לשוק ברחובות". מסרה כי אין לו כרטיס אשראי או כרטיס כספומט.

אין מדובר באמרה קבילה - אמרת אם נגד בנה, שלא בעבירות החריגות המאפשרות זאת (סעיפים 4+5 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א - 1971). אם בקשה המאשימה להגיש את ת/28 לעצם אמירת הדברים, כלומר שדברים יצאו מפיה, מה רלוונטיות יש לאלו.

ת/29 הנו אישור לחקור את הנאשם מאת פרקליטת המחוז.

ת/30 הנו מזכר המסביר מדוע מתבקש בית-המשפט להוציא צו לקבל את מצב חשבוננו של הנאשם בבנק והחלטת השופט להיענות לבקשה יחד עם הפלט עצמו.

מדובר במספר חשבון **בבנק לאומי**, סניף בילו ע"ש **ליסון רוסטים** (שם משפחה נוסף של הנאשם). ניתן ללמוד, כי קיים חיוב מאת "**לאומי ויזה**".

ת/33 הנו דוח פעולה המתאר את **נסיבות עיכובו של הנאשם** בתאריך 9.11.15. השוטר הגיע לביתו "ולאחר מספר שניות **זיהיתי בעיניי** של הדלת מישהו שמסתכל אך לא פתח את הדלת למרות שהזדהיתי כשוטר...המשכתי לדפוק על הדלת ולאחר מספר דקות הגיעה לדירה אמו של יצחק..." לבקשת השוטר, היא פתחה את הדלת, הנאשם זוהה שוכב במיטתו והוא עוכב.

כזכור, הנאשם הכחיש כי הציץ בעיניי הדלת.

ת/37 הנו דוח פעולה משלים ביחס לנסיבות עיכובו.

ת/38 - דוח העיכוב.

ת/36 הנו דוח בדבר ניסיון לבצע פעולות חקירה שונות, כגון **ניסיון לאתר את הכתובת ממנה הוזמנו הסמים, מהיכן הגיעו הסמים, חוסר יכולת לאתר את כתובת המחשב של מזמין הסחורה, ניתן לאתר את אופן התשלום.**

העד רס"ב יהב בועז מסר בדוח אודות פעולות חקירה שאותן, לדעתו, ניתן לבצע ואודות אלו, שלדעתו לא ניתן לבצע (עמוד 8 והלאה).

(ה). עדות אחותו של הנאשם - דריה ריזקוב

מעדותה (עמוד 40 שורה 10 והלאה) ניתן ללמוד, כי הנאשם מתגורר בקביעות בכתובת מורדי הגטאות 5 ברחובות (עמוד 46 שורות 22, 24)(למרות שהיא עצמה גרה בדרך כלל בפנימייה).

לנאשם הייתה גישה למחשב הנייד שלה (עמוד 42 שורות 21, 23).

לנאשם הייתה גישה לרשת האינטרנט (עמוד 42 שורה 29 + עמוד 43 שורות 9 - 14).

לנאשם חשבון "פייסבוק" (עמוד 43 שורה 21).

המחשב הנייד של העדה אינו מאובטח באופן שמונע אפשרות שימוש בו על-ידי הנאשם.

כל זאת - בניגוד לגרסתו של הנאשם, שהוא אינו יודע כיצד להפעיל מחשב, ולגלוש באינטרנט.

בת/44 מסרה שהיא יודעת על הזמנות שהנאשם ביצע מחו"ל (שורה 25) אך מנגד מסרה: "לא יודעת אני באה פעם בשבועיים" (שורה 27), ואין בהודעה זו להוסיף על עדותה.

עדותה מסבכת את הנאשם נוכח חזית המריבה, ומוסיפה לראיות התביעה, ובכלל זה בכוחה לשמש תוספת "מאמתת" מסוג "דבר מה נוסף".

(ו). "דבר מה נוסף":

משקלה ואופייה של התוספת הראייתית מסוג "דבר מה נוסף" נדון רבות בפסיקה.

נקבע כי מדובר **בתוספת מאמתת**, שמטרתה לשכנע כי הוצגה **ראייה אובייקטיבית**, מלבד ההודיה, המשכנעת, כי הנאשם מסר הודיית אמת, אמינה, והוא לא בדה את הסיפור מלבו.

בית-המשפט חייב להשתכנע כי התוספת הראייתית מלמדת, שהנאשם מסר סיפור של אמת.

די בכך, שהתוספת תאשר **במידת מה** את תוכן ההודיה, גם אם לא את כולה.

אין המדובר בתוספת מסבכת, חיצונית, דוגמת ה"סיוע".

יש הרואים צורך **לתוספת בעלת עוצמה חזקה יותר**, "דבר מה מוגבר", כאשר המודה משתייך לקבוצת סיכון של **כאלה שקיים חשש שידו בכזב**.

נקבע שקיים **יחס הפוך בין משקלה הפנימי של ההודיה לבין עוצמת ה"דבר מה נוסף"**. כלומר, ככל שמשקל ההודיה נמוך, יש לחפש, לשם הרשעה, "דבר מה נוסף" בעוצמה חזקה יותר - ולהיפך.

נוצרו מבחני עזר שונים: ידיעת פרטים מוכמנים, מבחן ההזדמנות, השתלבות ההודיה במציאות וסבירותה, קיומן של ראיות נסיבתיות אחרות.

ראו בעניינים הנ"ל: ע"פ 7938/10 **זדורוב נגד מדינת ישראל** (23.12.15): דנ"פ 3391/95 **בן ארי נגד מדינת ישראל**, פ"ד נא (2) 377: ע"פ 6679/04 **סטקלר נגד מדינת ישראל** (11.5.06): ב' סג'רו "ההודאה כבסיס להרשעה - האמנם מלכת הראיות או שמא קיסרית הרשעות השווא" **עלי משפט ד** 245: ד' דורנר "מלכת הראיות נגד טארק נוג'ידאת", **הפרקליט מט** (1) 12.

אין חולק, כי הנאשם העומד בפנינו **מכור לסמים**, ולפיכך הוא בהחלט מצוי **בתוך קבוצת הסיכון**.

על כן, יש לחפש **תוספת מאמת שהיא ממשית ומהותית, דבר מה מוגבר**, כלשונו של י' קדמי "**על הראיות**" חלק ראשון עמוד 147.

כפי שפירטתי לעיל, שני המשלוחים השונים, על כתובתו של הנאשם, בהיותו צרכן סם מסוג זה, יחד עם עדות אחותו, בהחלט עולים כדי התוספת הראייתית של "דבר מה מוגבר".

ה. מחדלי חקירה:

במסגרת החקירה חדלו השוטרים מלבצע פעולות חקירתיות בסיסיות, ולא מצאתי הסבר סביר בעדותו של רס"מ רועי ברם, מדוע כך היום פני הדברים (עמוד 11 שורה 14 והלאה).

לא בוצעה בדיקה האם ניתן לבצע הזמנה באמצעות האינטרנט באותו "פסז" שאילו הופנה, הממוקם בסמוך מאוד לתחנת המשטרה. אילו הייתה מבוצעת בדיקה, יתכן והיה מאותר המחשב, וכתובת ה-IP. אין לקבל את תשובתו של רס"מ רועי ברם: "לא רלוונטי" מעוררת תמיהה (עמוד 19 שורה 17, 31) ואין לקבל את תשובתו של רס"מ אביחי הרמתי: "אין זה מקדמם את התיק ? ..." (עמוד 36 שורה 14).

הנאשם נחקר, נגבתה הודיתו, כאשר החבילה הרלוונטית לנגד עיניו והחוקר מוסר לנאשם פרטים מוכמנים אודותיה

לא התברר די הצורך מתי הוזמנו החבילות ואכן רס"מ רועי ברם השיב: "לא יודע" (עמוד 21 שורה 8) לשאלה האם יודע מתי הוזמנה החבילה והסתפק בהנחה: "לא הגיוני שזה הוזמן שנה מראש" (עמוד 21 שורה 16).

לא ביררו די הצורך כיצד שולם עבור המשלוח.

לא ביצעו חקירה אודות מספר הטלפון הסלולארי שצוין על גבי המשלוחים, והסתפקו בכך שמדובר במנוי מסוג "פרי פייד" - לא הוצא פלט, לא נערך מחקר תקשורת, לא בוצע איכון. תשובתו של רס"מ רועי ברם הייתה: "לא עשינו, ראינו שזה טוקמן" (עמוד 23 שורה 10).

מכשיר הטלפון הסלולארי שנתפס בביתו של הנאשם כלל לא נבדק (לא נרשם בשום דוח, כי המכשיר בכלל נתפס). איני מקבל את עדותו של רס"מ אביחי הרמתי ביחס לעניין זה (עמוד 36 שורה 27), במעמד הדיון בעוד שהוא לא ציין זאת בדוח.

לא נערכה בדיקה אמתית אודות כרטיס האשראי המצוין בפלט חשבון הבנק ע"ש הנאשם. רס"מ אביחי הרמתי כלל לא היה ער לפלט חשבון הבנק (עמוד 38 שורה 3).

לא נעשה בירור האם קיים, בחנות הפסז, בחור אריתראי, בשם הפרטי, כפי שמסר הנאשם, כמי שסייע לו עם השפה האנגלית בביצוע ההזמנות. החוקרים וויתרו מראש על כל אפשרות של בדיקה (עמוד 24 שורה 27).

לא נתפס המחשב הנייד של אחותו של הנאשם לצורך בדיקתו.

בהחלט היה מקום, כפי שנהוג לעשות, להחליף את תוכן החבילה, לאפשר לחבילה להמשיך אל יעדה בכדי לבחון מי מקבלה.

הניסיון המתואר בת/32 הינו ניסיון חלול ביותר שאין בכוחו לכסות על מחדלי החקירה.

ו. עדות הנאשם - דיון:

מעבר לרשום הישיר, הבלתי אמין, מן המסד עד הטפחות, שעשה הנאשם בעדותו, אני דוחה את עדותו, גם מן הטעמים הבאים:

הנאשם הכחיש כי הזמין את הסמים המדוברים (עמוד 48 שורה 27).

אישר כי נוהג להשתמש בסמים מסוג נייס ג'יא מגיל 15 על בסיס יום-יומי (עמוד 48 שורה 5 + עמוד 54 שורות 1 - 9). עניין זה מתיישב עם משלוח הסמים המדוברים על כתובתו. הסמים לא נשלחו לאדם שאינו מצוי בעולמו של סם.

הנאשם תיאר את מצבו הגופני בעת שמתרגש עליו "קריז": "כשאני בקריז, הגוף שלי כואב, הבטן שלי כואבת, השרירים מתכווצים, הרגליים רועדות, הגוף, מתחיל לדבר עם הידיים, לדבר הרבה שטויות, להזיע הרבה. אין, לא נמצא בעצמי. לא מרגיש שאני שפוי, יכול לאבד את השפיות. אם אתה מסתכל עלי, רואה התכווצויות שלי, רעידות, אני מתכווץ, כואב לי, חותך אותי מבפנים, כמו חתך, אותו דבר" (עמוד 49 שורות 12 - 15 + עמוד 50 שורה 5).

בחקירות בהן הודה, לא ראיתי תופעה פיזית, כפי שתיאר או המתקרבת אליה, ולפיכך טענתו בעניין זה היא טענה כוזבת.

הוצג בפני הנאשם הרושם המתקבל מחקירותיו, המלמד כי לא היה באותו מצב גופני, ותשובתו המפתיעה הייתה כי השתמש בסמים עובר לחקירה (עמוד 49 שורות 19 - 21). וכן: "עישנתי לפני שהם באו לקחת אותי, עישנתי כמה ראשים והלכתי" (עמוד 58 שורה 18). הנה כי כן, כיצד מתיישב מצב "קריז" עם עישון סם עובר לו.

לא מסר הסבר אפשרי מדוע תגונה חבילות סמים על שמו (עמוד 49 שורה 1).

העריך שיש אדם המנסה להפליל אותו (עמוד 49 שורה 5), אך לא מסר נתונים קונקרטיים, מלבד הפרכת השערה באוויר, מה גם שלא מסר הערכה זו בחקירה המשטרתית.

טען שהודה בחקירה המשטרתית כי "הייתי בלחץ, רציתי ללכת עוד פעם לעשן, גם אם היו אומרים לי רצחת וגנבת באותו זמן, הייתי אומר להם שכן, רק תעזוב אותי, תן לי לצאת, לשבור..." (עמוד 49 שורות 3 - 4 + שורות 10 - 11).

כפי שתיארתי לעיל, בדיון ביחס לחקירותיו במשטרה, אני דוחה את טענתו.

בניגוד להכחשתו בחקירותיו במשטרה, התברר, כי הוא בהחלט בעל מסוגלות להפעיל מחשב ולגלוש ברשת האינטרנט. בסופו של יום אישר: "ש: להיכנס לאינטרנט אתה כן יודע ? ת: מדי פעם..." (עמוד 56 שורות 18 - 19) וכן: "ש: אתה יודע לגלוש באינטרנט ? ת: כן, רצת" (עמוד 56 שורות 23 - 24).

לנאשם חשבון "פייסבוק" (עמוד 54 שורה 22 + עמוד 56 שורה 9) ואני דוחה את הטענה שחברים פתחו לו, ורק הם מעדכנים את החשבון.

לנאשם חשבון בנק - הוא אישר כי בעבר היה לו כרטיס אשראי (עמוד 49 שורה 25) - הוא למד כ - 10 שנות לימוד - (עמוד 55 שורה 2) בעדותו ביקש להקצין ולהחריף את לקותו האינטלקטואלית וחוסר יכולתו הבסיסית להתנהל באורח עצמאי.

הנאשם אישר, כי שיחק עם השוטר בחקירתו, ובלשונו "יכול להיות שאני מטמטם את החוקר" (עמוד 60 שורה 5 - 22). כלומר, הנאשם התנהל בחקירתו בתחכום ולא תוך מצב דברים של "קריז" או כצל אדם שאינו ער לסביבתו.

תחילה ביקש להציג מצג של בורות מוחלטת בשפה האנגלית ומלבד שתי אותיות באנגלית אינו מכיר אותיות נוספות (עמוד 56 שורה 31). בהמשך, בעדותו התברר, למרות שניסה להתחמק מכך, כי הוא יודע לקרוא את המילה "פדקס" באנגלית: "על שם של העטיפה" (עמוד 60 שורה 30 + עמוד 61 שורה 1 והלאה). הוצגה בפניו מעטפה ת/41א עליה נרשם באנגלית "פדקס" והנאשם ידע להצביע בדיוק על הכיתוב באנגלית.

אין לנאשם כתובת אחרת מלבד הכתובת בה התגורר עם אמו (עמוד 57 שורה 30).

ז. מסקנות:

למרות שהנאשם מצוי בקבוצת סיכון למסירת הודיות שווא, אני קובע שהודיותיו קבילות.

יש להעניק להודיותיו של הנאשם משקל נמוך, בהעדר פרטים מוכמנים או פרטים אובייקטיביים אחרים ונוכח אמרות סותרות, הכוללות הודיות והכחשות כאחד.

בחומר הראיות קיים "דבר מה נוסף מוגבר" ואף למעלה מכך, בדמות משלוח החבילות על שמו של הנאשם, למענו, ותפיסת הסמים בביתו.

אין דרכן של חבילות הנושאות סם בכמות גדולה, שוות כסף, להישלח אל מי שלא הזמין.

העובדה ששתי החבילות נשלחו דווקא אל הנאשם, נושאות את שמו ואת שם משפחתו, את כתובתו, עתידות היו להגיע באמצעות "פדקס", בהיותו צרכן של סם מסוג זה, היא עובדה מפלילה בפני עצמה.

התרחיש החלופי, שלפיו מאן דהוא אחר, שפעל בתחכום, יסכן את השקעת הכספית העבריינית, הזמין את הסמים, כתב את פרטיו ואת מענו של הנאשם, בתקווה, שיארוב יום וליל לחבילה, מעת שהוזמנה ועד שתגיע לכתובתו של הנאשם, ואז יירט את החבילה לטובתו, הינו תרחיש חלופי שאינו מקים ספק סביר.

אין לקבל השערה כללית, כי מאן דהוא ביקש להפליל את הנאשם.

אזכיר, כי הנאשם לא מסר את כתובתו ואת פרטיו לאדם אחר.

חזקה עובדתית, שהנאשם, אשר הזמין את שני משלוחי הסם, ידע מה מכילים שני המשלוחים - ידע בדיוק כי האם מכילים את הסם שהזמין (ראו: ע"פ 6021/95 קרדוסו נגד מדינת ישראל - 31.7.97 - פסקה 24).

בפני הוצגו שני מסלולים ראייתיים נפרדים המצטלבים ביניהם:

המסלול הראשון - שני המשלוחים, העומדים, כראיות מפלילות בפני עצמם, כנדרש בפלילים, והם כוללים משלוחים של אותו סוג סם (סם ממשפחת הסמים בהם הנאשם משתמש) על שמו ולכתובתו.

המסלול השני - הודיותיו של הנאשם בהצטרף להן "דבר מה מוגבר".

המסלול הראשון הוא המסלול העיקרי, שבכוחו להוביל להרשעה, והוא משלים את משקלן הנמוך של הודיותיו, בדרך של "דבר מה נוסף מוגבר".

וידגש, די במסלול הראשון, בנסיבות תיק זה, בהיעדר תרחשי חלופי שניתן להסבר הגיוני, להוביל להרשעה.

הנאשם מסר עדות עטופה כזב מכף רגל ועד ראש, שיש לדחותה, והיא מחזקת את ראיות המאשימה.

מחדלי החקירה בתיק זה בעל משמעות, אך הם אינם מטילים את הכף נוכח הראיות שהוצגו.

המאשימה עמדה בנטל הבאת הראיות וההוכחה, כנדרש בפלילים.

ח. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

באישום הראשון:

עבירה של ייבוא סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 + 19(א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.

באישום השני:

עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודה הנ"ל.

באישום השלישי:

עבירה של ייבוא סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 + 19(א) לפקודה הנ"ל.

ניתנה והודעה היום כ"א שבט תשע"ו, 31/01/2016 במעמד הנוכחים.